גמ' מיבעי ליה למלתרא. להכשירי נובהו ויתר מכ' לקמן מפרש מאי למלתרא והיכא מצי למגזר: **שלא מילה.** - עין שבדילין בו מילין ומפים ובלבו גלולים: **שלמה אמר ר' לינשא בר'.** - המחה קא מסיק ליה דלמחר דמגזרי למלתרא למליכא דיב ומעיקרא לא שבקיה לאוקמי למלתרא עד דמתר ליה הורה אור למחר: **ריבה ר'.** - אם היתה קורה ריבה ר' מפחים אע"פ שאין דקה ואינה חזקה לקבל לתיית כשירה ואת"ל דאמן במתני' (לקמן ד' יב:) בריאה כדי לקבל לתיית כשהיא ריבה ר' מפחים קאמר: **ופס יש לה לפחות כו'.** - תירוץ מילי קאמר רב ולקולא: **אפר רב יוסף.** - הא לחמר' דלייתיה ממחיה דרב לא רב לחזרה דיקוקי דרב לחזרה מקמי היה: **ויקוקי ניר.** - הא חזון הכא הלא גמרי רבנן מהיכל מדקאמי לחמלתרא מהניא: **הל פגם פסגה.** - הרימוי מיכן כלילו שמקומי ולא לחמרי דכר זה: **מפניים מי לא קשיין מפדי.** - הא תניא לעיל בהדיא 'מבוי שהוא גבוה מכ' יותר מפחים של היכל ללמוד רבנן מהתם גמרי: **שפתי סיח.** - **שפת לשניה** דסבירא ליה דרבנן מהיכל ולא לחמלתרא לכך לא מהניא גמרי: **לידי נפי פגמי סיח.** - ולא מצאת לעיל לחמרי: **כגם רב.** - לו הוה מפרש רב למהניא קמייתא לא מהניא ולית מיה 'דרבנן מהיכל גמרי': **מפניים מפדי לא קשיין.** - דכין להחיא מהני, וכין להא מהני 'דלחמלתרא': **קורס נרבנן מפפס פפי.** - כמו תוך כ' לחמה: **פשוס סיבר.** - דליחזו ליכוי ולידעו דמקנחת עמוד ולא ליתי לאיחלופי ברה"ר ומשום הכי מהניא לחמלתרא דכיון דמסתלקי בה לחיכי 'לפי למעלה מכ' לחמה ליכא ליכוי': **ופס דקפני.** - במחיצ' קמייתא יותר מפחתו של היכל "לא דגמרי מהתם ללא סימנא גילסא דעשרים נקט שלא תחליף גילסא דעשרים ותחמר למעלה מל' לו מחדבעים, יהא שעובדא הוה בעשרים פחת היכל סימן כיוך: **לי פגימי ניה פס דרבה.** - דעמעמיה דרבה בסוכה גמי משום היכר: **נפס נפו.** - לרבנן ולר' יהודה לפלוגי בחדיה: **מבוי דלפילוך מביוי.** - לעומר המלך ליט מבוי למעלה: **קיני.** (ר) כגון קיני שופט היו טוענין מחמת העולם למעלה (מל') מן הפחת: **פפסי דפרוס.** - לעגמות של מרז תרוכין תחוכין בכותל וחיידי דנפיש מעכיר לעיך דיהבו חזו לה לחיכי ולחיכי היכרא: **מפן דפמר פפסי.** - לחיכי היכרא למבוי: **כל שכן קיני.** - לחידוי דמעיכי ומילתא דמיהמא היא מחמתכי בהו לחיכי וחזו לקורה: **מקנס.** - שוכי הקורה בחוך כ' ומקנחה למעלה וכן שוכי סכלה של סוכה: **קנוס.** - רוחין כלילו ניחל לחיכו העוכי היולת למעלה ותהא קורה דקה: **שניפלס כרוס.** - שהרי שיעורה חכמים בריחה כדי לקבל לתיית ולו לא הכי מדי ליה זיקא הלכך לא חציב: **גם מידבר.** - ומחמין דמחמתקיל מקנח עובי הסכך הנגנס לחוך כ' וקיימא כולה למעלה כ': **מדברי סופרי.** - מחם מרקב מחחוכה של קורה ומעמוד כולה מקילנא מינה מידי: **שפפ נפי.** - תשוב לחיה כשפודין כבידן דלו נמי קלישי לו מדי מקלת מינה חלת רוחין הוא דקחמר: חלל

ורב נחמן בר יצחק לו סבירא ליה הא דרבה בר' - לריבה נופיה היה מלי למיפרך דחיים ליה בפרקין (ד' יב:) דקורה מסוס היכרא הלא מסוס דרב נחמן מפרש בהדיא דפליגי בהיכר פריך למה לה לחיפלוגי בחרתי: **אי** קלקפה הוי לה חמחה מרובה מלילחה ע"י מפר' ר"י חמחה מרובה מלילחה ע"י סיכת הרוח ויפוך עד שמחת חמחה מרובה מלילחה דלא ע"י קלישה לחורה הא חמחה הא מכשר לה בלישנא בחרת הא מסך פסול מלמרף בהדי סך כשר כדחמרי' בסוכה (ד' ט:) גבי הנוסה סוכתו מחת הלולן וקלישן דלחמר בפרק קמא דסוכה (ד' ד') היסה גבוהה מכ' למה והלולן יורדין בחוך כ' חס לילחה מרובה מחמחה בשירה וחלו חס לח פסולה וחמלי בשירה והלח לי קלקפה ליה יפלו ההלולן למסה ולליטנא בחרת דהכא לחי שפיר ולרבה מפרקינן נמי דמפרש מסוס דסוכה דיחיד היא ולח מידכר לחי שפיר דגבי הולן ליכא למימר דיורדין הכיה למסה דליכא למיגזר מידי לבל לריטנא קלה דמחמת מסוס סוכה דלריטת פסולה מסוס לי קלקפה ט' וי"ל דהחם מיירי עים הרבה הולן ביטולן להחקיים בקל על ידי סמיכה ועוד טכל לומר הכח דלי קלקפה ליה הוי חמחה מרובה פ"ע קלישה לחוד ומלמרף לסכך למעלה מכ' ולליטנא בחרת דלח מגיב לי כך סכך כשר פסול הולל והני סכך כשר לח היה למעה מכ' לחכא קלה דגבי הולן לחמרי' ולח לחו פסול ולליטנא בחרת הכשך מבטילין לפיל חמחה מרובה מלילחה מיהו לליטנא קמל ניחל לי נמי גבי הולן י"ם לפסול יותר הולל ולגודים עליונים והמחחונים זה בזה דלי קלקפה יפול הכל: **אבור** רבה במבוי פסול - ל"ג רב דרב ליף מפחתו של היכל הוא: **חלנן כ':**

רבינו חננאל

ולא חיחני צורת הפחח (ראי') [הייהי] קנה סיכן ו'קנת סיכן על נביחן וחרקינן שטועה זו דרבנן ילפי לה מפחתו של היכל *)מדקחני לה רבנן[רבוחא] ליה רב לרב יהודה חניחיה להחיא ברי בפ"ם שיש שם צורת הפחח צריך למעט רצורת פחח לח מהני. חוב חקשין לינשו חמלתרא:חיכל כרחנן בסמ' פרות (פ"ג מ"ו) חכש חלפחרחות(חץ)של מילה היו לו נבן כו'.עי' חמלתרא קורות לחרוחית הקיר. כגון ושור כרוחות חרוים ובלישנא דרבנן למיסר בניינא. ס"ו ל"ח שם הולן. ופירוחיו נקרחין מילין. כרחיסין (נגעים י"ב מ"ב) חין מי מילין ע"ג מילין.השטונה של מילת סוחה הוא ורחיון(הא) רחני (המשלי) [חמשה] מלחרחות של מילה היו על נבן בחולם היו וכל חחת חגירה על הברחת ואמרינן(ד"ל)(ור"לחמא) חבנית היכל כחבנית חולם הוא חלמה חמר רב רב הקורה חם רחמה ד' חע"פ שחינה בריחה ראם יש שם לו חשלחרא חין צריך למעט. לא חמהני חשלחרא רחמה טבה היכל לא היה יחמר מכ' ואע"ג ד ה ו ה ליה חשלחרא ואמרינן ופריך רב יוסף חשלחרא לא רב חסרה מחניחא היא (ומחא) [ויחמא] בריה דרבה בר חמה קחני לה. ואי חמרת בין כך ומקצת סכך בסוכה-ובין כך קשיא לרב חסר לך רב והא חניא כוחיה דחניא מבוי שגבוה מכ' חמה יחמר מפחחו של היכל יספע חלא מאי חית לך למיסר חנחי היא ופליגי חהדדי לידיי נפי חנחי היא ופליגי חהדדי דחני כי חחי חנא.ודחינן ואמרינן כלא רב מחניחא לא פליגי חהדדי. קורה לרבנן משום חיכר היא ואי חיבא חשלחרא חין לך חיכר גדול מזה ואאי דחני מפחחו של (חולם) [היכל] מיטנא בעלמא הוא עד כ' כי חיכי דלא ליחלופ לך ואמרינן ורב נחמן בר יצחק חי סבירא לה להא דרבה דאמר למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי וגו' עד כ' חמה חדם יוכל שוב סוכה וכו' באוו לפרש טעמא דהא מחניחא דחני חם יש חשלחרא חשילו למעלה מכ' חמה חין צריך למעט. וכחי חשלחרא

נושא: מקצת קורה במבוי

מחלוקת: תנאים ואמוראים בפירוש "מקצת קורה במבוי גבוה"

מבנה: שני לשונות הפוכות

סוגיות: ובכל אחד

מקבילות: ירושלמי עירובין פ"ב ה"ב

תלות: הסברים לדין

נושא כיצד טיב"ג ניתן בין לחץ בגמ' פסול סכך למעלה מעשרים אמה

נושא מאי אשלחנא

נושא מחלוקת בפירוש "מקצת קורה במבוי גבוה"

מחלוקת (מחלוקת) קושיות תשובות

נושא מחלוקת בפירוש "מקצת קורה במבוי גבוה"

*) [ל"ל כך הוא דלמר לה וכמר לחר כך (נרבי יסודה וכו')].

רב נסים גאון

דרחנן חמש מלשריות הין על נבחי עיקר ו המשמה בפסכת מדות בפרק ג' (משנה ו) פחחו של חולם טחנהו חרבעים חמה ורחבו כ' חמה וחמש מלשריות של מילת הין על נבין התחתונה עוקרת על הפחח חמה: חמת

*טעם מסגרת המקרו-קו משום שהגמרא מעלה אפשרות שזו ברייתא ולא דברי רב